



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

44. An Infideles, Iudæi, &c. gaudeant Immunitate Ecclesiarum? Ex part. 4.
tr. 1. res. 40.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

RESOL. XLIII.

An Iudæus, Paganus, Sarracenus, & quilibet Infidelis gaudeat Immunitate Ecclesie? Ex part. 1. tract. 1. Ref. 22.

Respondeo affirmatiue cum D. Antonino p. 3. tit. 12. p. 3. §. 1. ver. His ergo exceptis. Syluest. in Summa, ver. immunit. 3. n. 12. vers. secundum, de Paganis, & Azorio p. 2. lib. 9. c. 9. Nec desunt pro firmanda mea opinione docti Iurifconsulti: nam ita docet Riccius de iure person. lib. 2. c. 1. & 2. per tot. cum aliis, quos citat Selsiquitur Barbof. in Collect. tom. 1. lib. 5. tit. 49. c. 6. n. 50. Faber in leg. 2. C. de his, qui ad Ecclesiam confugiunt, & in §. sed et hoc c. n. 3. Instit. de his, qui sunt sui, vel alieni iuris, & Glossa, Hostiensis, Innoc. & Cardinalis apud Bobadil. tom. 1. lib. 2. c. 24. n. 51. qui probabilem vocat hanc opinionem: & absolute etiam tenet illam in terminis nostræ Bullæ, Italia de immunit. lib. 1. c. 3. per tot. Et ratio est: quia tale priuilegium non conceditur à Summo Pontifice intuitu personarum, sed loci. Sed priuilegia locis concessa, ad quilibet personas ibi stantes extenduntur, vt notat Bartol. in leg. cunctos populos, & Bald. in leg. si non specialit. C. de ressam. Ergo, dum infideles tali priuilegio frui volunt, non est illis denegandum: quidquid in contrarium asserant Megala in 3. p. lib. 4. c. 2. n. 3. & 16. Doctores apud Farinac. de imm. c. 6. n. 79. qui n. 83. cum Pegr. tr. de immunit. c. 12. n. 1. & Suar. de Relig. tom. 1. tr. 2. lib. 3. c. 10. n. 11. distinguit: si enim infidelis confugiens ad Ecclesiam, non petit Baptismum; putat, contra nostram sententiam, non gaudere; quia sua infidelitate indignum se facit eius beneficio: sed vt diximus, hoc priuilegium non conceditur ratione personarum, sed locorum. Vel petit Baptismum vere & realiter, & non simulando, & tunc asserit gaudere. Sed tu tene nostram sententiam, quam valde miror vocari parum tutam à Gambac. lib. 5. c. 7. n. 5. cum sit probabilis, & tam magnos Theologos, & Iurisperitos habeat patronos, & ex ipsamet Societate probabilem vocauit Facund. de Præcep. Eccl. lib. 4. c. 4. n. 49. & Portell. in dubiis regul. ver. Eccles. immunit. num. 10.

Sup. hoc in duabus Ref. seq. §. in Ref. præterita §. 1. & supra in Ref. 25. pen. & infra in Ref. 69. §. VII.

Sup. hoc in Ref. seq. §. VI. & in Ref. 1. post seq. etiam §. VII.

qui quidem etiam non a causa fidei, sed tantum propter pœnæ timorem ad Ecclesiam confugiunt; ac proinde licet infideles ita se habeant, nequaquam ab Ecclesia sunt extrahendi, cum malicia illorum immunitati Ecclesiasticæ nocere non debeat. Ita Correas, quam quidem sententiam non solum in terminis Bullæ Gregorij XI V. veram esse existimo, sed etiam de iure communi, nam in cap. inter alia, de immunit. Eccles. neque in alio Canone, non restringitur immunitas ad Iudæos & Sarracenos: ergo, &c. Et hanc sententiam etiam nouissimè tenet Gauntius in enchir. Episc. verb. immunitas Ecclesiastica n. 9.

* Notandum est hic, etiam stando in prima sententia infideles confugiens ad Ecclesiam, si non simulatè petant Baptismum, gaudere immunitate. Verumtamen si infidelis post delictum commissum ad Ecclesiam confugiens Baptismum petat, cum antea conversionis nulla signa dedisset, præsumptio est contra illum, quod simulatè, & solum pœnæ vitandæ causa petat, idèque nisi contrarium appareat, extrahi potest. Non tamen puto quicquid asserant Castris Palaus in opere morali tom. 2. disp. unica, de immunitate Eccles. punct. 7. num. 8. Megala in 3. part. lib. 4. cap. 2. & Marra de iurisdic. part. 3. cap. 51. num. 3. præsumptionem hanc iuris esse, ac de iure, contra quam non admittitur probatio in contrarium, quin potius dicendum ad Episcopum pertinere, vt in hoc casu examinet voluntatem infidelis Baptismum petentis, & si iudicari veram esse atque à Deo inspiratam, immunitatem ipsi concedat, quominus à iudice laico extrahi possit. Et hæc omnia docet Layman in Theolog. moral. lib. 4. tract. 9. cap. 3. num. 12. & Suarez de Relig. tom. 1. tract. 2. lib. 3. cap. 10. num. 11. Verum ego, vt dixi, absolute tenco, omnes infideles, etiam si non petant Baptismum, confugiens ad Ecclesiam gaudere eius immunitate; ad textum verò in l. 1. C. de his qui ad Ecclesiam confugiunt, ex quo contraria sententia firmatur, respondeo cum Correa loco citato, esse textum iuris ciuilib, & Pontificio contrarium & ideo non esse obseruandum. Quod autem infideles non sint subditi Ecclesiæ, ac proinde ab illa tutari non debeant, responderi potest non debere attendi quoddam Iudæi, v. g. careant fide, vel illam habeant ad hoc, vt ipsi hac immunitate gaudeant, quia hoc priuilegium non conceditur intuitu personæ, sed loci.

* Sup. hoc prope finem præcedentis Ref. & in Ref. seq. §. VI.

RESOL. XLIV.

An Infideles, Iudæi, &c. gaudeant Immunitate Ecclesiarum? Ex part. 4. tract. 1. Ref. 50.

Hic casus frequenter potest accidere, & negatiuam sententiam tenet Megala, Petegrinus & alij, quos citauit in part. 1. tract. 1. §. resol. 22. quibus nunc addo Layman in Theol. moral. lib. 4. tract. 9. cap. 3. n. 21. Aluares de Paz in praxi tom. 1. part. 5. cap. 3. §. 3. n. 106. Percita de manu Regia part. 2. cap. 5. n. 5.

2. Sed ego ibi, & merito, affirmatiuam sententiam docui cum multis Doctoribus, quibus nunc addo Tiraquell. de iure primogenitura, q. 66. num. 9. Remigium de immunit. fallent. 18. n. 3. Felinus in c. Iudæi, de Iudæis, n. 2. Hippolytum in Leonio. C. de rapto virginit. n. 11. 4. nouissimè citat & sequitur Ludou. Correa relect. de immunit. Eccl. part. 3. c. 3. quia ait ille, immunitas non delinquentibus, sed Ecclesiæ ob Dei reuerentiam & honorem concessa est: vnde qualiscumque proponatur delinquens, non respicitor ad illum, & ita locum habet immunitas, dummodo tamen excipiatur excepti. Deinde pessimis hominibus confugiens ad Ecclesiam immunitas conceditur,

* Que hic est Ref. præterita, & in aliis eius primæ not.

RESOL. XLV.

An Iudæi, & alij infideles, si confugiant ad Ecclesiam, gaudeant Immunitate?

Et docetur, quod super Immunitate Ecclesiastica secularis Principes nihil statueri possunt, unde in materia Immunitatis in Canonicum, & non Civile seruandum est. Ex part. 6. tract. 1. Resol. 23.

Negatiuam sententiam tuctur Sarpus cap. 5. fol. 58. ita asserens. Iudæi supersunt, qui vt delictorum pœnam, aut debitorum solutionem effugiant, ad Ecclesias confugere solent; quorum causa lex prima lata fuit ab Ecclesiarum immunitate. Hac statuit Iudæos, qui simulant se Christi legi velle conuinci vt ad Ecclesias confugiens euitare possint crimina, aceri debere. Quare Doctores omnes confluunt, si Iudæus ad Ecclesiam confugiens velit in Iudaica perfidia permanere, eundem nulla omnino immunitate vti posse. Nonnulli, pauci tamen existimant, si Iudæus reus, aut debitor ad Ecclesiam confugeret eo nomine, vt Christianus fieri vellet, non ficta aut simulata, sed vera atque synœcra intentione, ex animo, ac certa pietate, eo casu sacro baptismatè

Sup. hoc in duabus præcedentibus Ref. & in tertia §. 1. & supra in Ref. 25. §. penult. & infra in Ref. 69. §. VI.